

ЛЮБЕНЬ (на страпа).

Страхъ ма е да не отиди и да кажи, че ма
е видялъ да излизамъ отъ вѣтрѣ.

Г. ДАНДЕНЬ.

Добжръ день.

ЛЮБЕНЬ.

Вашъ слуга.

Г. ДАНДЕНЬ.

Вие не сте отъ тука както азъ виждамъ?

ЛЮБЕНЬ.

Не, азъ не сѫмъ дошълъ за друго, освѣнъ
да видя сутрешниятъ празникъ.

Г. ДАНДЕНЬ.

Ха! кажи ми де, ако си толкозъ добжръ:
идете ли отъ тамо, отъ вѣтрѣ?

ЛЮБЕНЬ.

Сѣ-ѣ-ѣ!

Г. ДАНДЕНЬ.

Какъ?

ЛЮБЕНЬ.

Спокойствие.

Г. ДАНДЕНЬ.

Какво е, де?